

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

1. "Yes, Minister". A la dècada dels 80 la televisió britànica BBC produïa una sèrie d'èxit popular, "Yes, Minister", que després TV3 (encara no la teva) va fer seva. De 1980 a 1985 es van emetre vint-i-un episodis de trenta minuts de durada cadascun. Comèdia de situació, posava al descobert les maniobres internes d'un fictici govern britànic i el seu kafkià funcionariat. La sèrie tenia, té, un delirant i corrosiu humor amb diàlegs brillants, al temps que executa un lúcid retrat dels ressorts del poder al Regne Unit. Tant, que la classe política seguia amb curio-

sitat sana i sarcasme malsà les peripècies d'uns personatges emblemàtics. Jim Hacker (Paul Eddington) babau ministre d'Afers Administratius, en pertinaç picabaralla amb Sir Humphrey Appleby (Nigel Hawthorne) cínic secretari permanent, davant els ulls bocabadats de Bernard Woolley (Dereck Fowdls) secretari personal. Tres pinotxos polítics de nas extra llarg. Considerada segons les quotes de pantalla de l'època com una de les telesèries "més vistes de tots els temps", el cert és que "Sí, ministre" era la favorita de Margaret Thatcher, qui no va parar fins intentar, sense èxit, sortir a la sèrie. Els guionistes Antony Jay i Jonathan Lynn s'inspiraven en la tradicional fórmula de tota la vida escènica: quan el criat és molt més llest que no

pas l'amo. Ressuscito ara la sèrie per dues raons, comercials i sentimentals. Una: fa no res que ha arribat a les botigues el pack complet de la telesèrie ministerial (4 devedés), editada per Cameo Media. Dos: acabo de llegir que l'altre divendres moria un gat rodamón de 18 anys, inquiet emèrrit al 10 de Downing Street, residència burgesa, com vostès saben, del primer ministre de Sa Graciosa Majestat Britànica. Diu la crònica que el mixino responia, quan volia, al nom de *Humphrey* en honor del secretari permanent de "Sí, ministre". Tot un detall. Perquè la sèrie era felina i esquerpa amb el poder de la burocràcia parasitària i l'estúpidesa d'uns polítics tocacampanes? Rialler gat de Cheshire?

2. "The West Wing". Els telèfags

estan d'enhorabona. Warner Bros ha llençat en *pack* la segona temporada completa (22 episodis) de "The West Wing". Una visió esquerrana, entre la comèdia i el melodrama, dels polítics que treballen a "El ala oeste de la Casa Blanca". El to s'allunya del sarcasme britànic, però el guionista Aaron Sorkin, nen prodigi de l'escriptura -*Algunos hombres buenos*, aireja secrets del Despatx Oval des d'on el president més poderós del món prem les tecles per governar. Una sèrie masculina amb forta presència femenina. Des de 1999, la NBC posa ritme vertiginós a l'equip d'assessors del fictici president, el demòcrata Josiah Barlet (esplèndid Martin Sheen) i la seva relació amb la premsa. Seria molt didàctic que després dels telenotícies es passessin "Sí, ministre", "Sí, primer ministre" i "El ala oeste de la Casa Blanca". El telespectador lligaria caps.

Raülana 26-3-06